

MEVLİD KANDİLİ VE İSLAMÎ HAYAT ÜZERİNE DERSLER

a. Mevlid Kandili ve Fazileti

Bu akşam Mevlid münasebetiyle birkaç aklımıza gelen şeylerden bahsedeceğim. Arkasından Mevlidimizi okuruz.

Cenâb-ı Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hz. Âdem *aleyhisselam*'dan 600 bin küsur sene evvel yaratılmıştır. Peygamberimiz Hz. Âdem yaratılmadan 600 bin küsur sene evvel yaratılmıştır. Nur itibariyle. Âdem *aleyhisselam*'ın devrine kadar Cenâb-ı Hak onu saltanatını göstererekten terbiye kemâlne ulaştırmış. En nihayet Âdem *aleyhisselam* yaratılmış. Ve bu nur Âdem *aleyhisselam*'ın toprağına konmuş. Cennette kaldıkları müddet kaldılar. Nihayet dünyaya teşrif ettiler. Âdem *aleyhisselam*, Âdem *aleyhisselam* tabi cennetteki o güzel nimetlerden mahrumiyetinden dolayı çok ağladı. Hatta yüzlerce sene. Ağladıktan sonra bir gün arş'ta gördü ki, Lâ ilâhe illallâh Muhammedün Resûlullah. Ya Rab! Şu senin isminin yanında olan Muhammed'in hürmetine beni artık mağfiret et.

Cenâb-ı Hakk'ın lütfu keremi ey Âdem. Seni affettiğim gibi, senin gibi daha nice günahkârlar bununla tevessül ederlerse, hepsini mağfiret ederim.

Cenâb-ı Hakk'ın bu tefşiratına nasıl şükretmemek mümkün?

Yalnız şimdi şu kadarcığını söyleyeceğim ama kusura bakmayacaksınız. Bu akşam en büyük bayramınız. En büyük bayramınız. Ne ramazan bayramına benzer, ne de kurban bayramına benzer. Şöyle ufacık bir misal versem. Münasip olur mu bilmem. Bir adam yanıyor. Evi yanıyor. Evin içerisinde kalmış. Çıkmasına da imkan yok. Yanacak yani. Muhakkak yanacak. Hazırlanmış gayrı ölümüne adam. Oradan geliyor, bir el onu oradan kurtarıveriyor. Kurtarıveriyor bu yangından, kurtarıyor onu.

Şimdi bu adam, bu kurtaran adam, medyun-u şükrân mıdır?

Değil midir?

Buna karşı ne yapması lazım gelir bu adamın?

Elinizi öpse az, ayağını da öpse az, ne yapsa az. Buna benzer birçok misaller düşünebilirsin.

b. İbadetin Gayesi ve Küfrün Şiddeti

Şimdi Cenâb-ı Peygamber, şimdi o adam yanaydı yanar, bitti. Bir kere ölüm, ölüm iki kere değil ya, bir kere. Yanar biter vesselam. Fakat gavurluk o kadar fena bir şey ki, gavurluk o kadar fena bir şey ki, bu bir kere yanmaktan ölmüyor, bitmiyor. Her gün tazelenerekten, hayatı yenilenerekten öyle şeyin azabı, acısını Cenâb-ı Hakk'ın'a tattıttırıyor. Kur'an şahid. Âyetleri okumaya lüzum yok.

Binâenaleyh bizi bu ebedi yanıştan, ebedi yanıştan kurtaran, bir yangından kurtarana bu kadar şükrediyoruz de, ebedi yanıştan kurtarana nasıl şükretmemek lazım?

Onun için gavurluğu, hepsini bilirsiniz. Söylememeye de lüzum yok. En kötü şey gavurluktur. Sen onların saltanatlarına sakın aldanma. Şöyle yaşıyorlar, böyle yaşıyorlar. Dün bir aptalın birisi geldi. Aptal diyeceğim artık.

Affedersiniz. Saçları böyle darmadağınık. Biri yollamıştı, ne diyeceğim.

Namaz kılar mısın dedim?

Kılmam dedi.

Bu kadar ... yani.

Ee, ne yaparsın?

Halinden belle ne yapacağını. E dedi, ne dedi bilmem de, âhîret burası demesin mi.

Neden dedim?

İşte kimisi yaşıyor dedi, kimisi de azap içerisinde kıvranıyor dedi. Komünistlerin tertibini öğrenmiş adam gelmiş.

Yahu, böyle saçmalara lüzum var mı?

Ahîret, bu dünyadan geçtikten sonra olacak bir hadise. Bu dünyada olacak bir şey değil ki, bu dünya. Binâenaleyh Allah böyle sapık fikirlere bizi ve bizim çocuklarımızı kaydırmaz. Bizim kaymamıza belki ihtimal yok ama Allah gene muhafaza etsin. Şeytana uydurmasın. Nefse kulluk ettirmesin de çocuklarımızı da muhafaza buyursun.

Âmin.

Şimdi sormuşlar ona. Saçın başın böyle darmadağınık nedir bu demiş?

Cemaat sormuş. Demiş ki peygamberler de böyleydi demiş. Bu küfrü muciptir arkadaş. Küfrü muciptir. Gavurluk çeşitli olmaz. Gavurluğun yalnız müslümanlık tasamakla şey olmaz yani. Gavur âded-i ananelerine uymak. Kiliseye giden bir insan mesela, kilisedeki ayinlere iştirak eden insanın müslümanlığı çoktan gitmiştir.

Binâenaleyh Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in saçı gayet muntazam, taranır ve bu kulak yumuşaklığını geçmezdi. Böyle darmadağınık kimseleri, Resûl-i Ekrem huzuruna bile kabul etmezdi. Çık buradan dışarıya. Yüzünü, gözünü temizle. Başını, saçını tatarada öyle gel herif derdi.

Bu nedir?

Bu... Affedersiniz, hiç insana benzeyen kılık, darmadağınık şeylerle müslümanlık taslıyor adam. Allah kusurumuzu affeylesin.

Ha, Şimdi burası fazla lüzumu yok bunun. Şimdi bu en güzel bayramımız.

Bu en güzel bayramda ne yapmamız lazım bizim?

Bayram günü ne yapıyoruz?

Koyunlar kesiyoruz. Ziyafetler yapıyoruz. Fakir fukarayı doyurmaya çalışıyoruz, giydirmeye çalışıyoruz, sevindirmeye çalışıyoruz. İşte bu bayram, bugünkü kandil bayramı, her bayramın üstünde olarak da çok büyük ziyafetlerin yapılması lazım. Yalnız minarelerde kandillerin yanması kâfi değil. Herkes evini kandillerle süsleyecek, bayraklarla süsleyecek, envai çeşit şeyler yapacak, şenlikler yapacak. Affedersiniz, hatta diyecek ki davul zurna da çalacağız. Sevinç günümüz yahu.

Bayramda neler yapıyoruz yani?

Bu bayramda yaptıklarımız sevincin, daha üstünde sevinçler ihsar edeceğiz. Memleketimizde fakirler kimdir, mahallemizde fakirler kimdir bileceğiz. Onların çoluk çocuğunu giydireceğiz. Onların efendim ihtiyaçları varsa

ihtiyaçlarını giderip sevindireceğiz. Cemaatimizden böyle muhtaçlar varsa onların imdatlarına koşacağız. Ve bunların hepsinden gafil olaraktan toplanıyoruz camiye.

Ne yapacağız?

E Allah'a ibadet herkesin vazifesi. Her gün yaparız onu. Her günkü vazifemiz bizim. Şunu da söyleyeyim. Birisi demiş ki ben namaz kılıyorum kılıyorum ama bir şey anlamıyorum demiş. Allah bu gibi hatalardan da cümlemizi muhafaza etsin.. Biz ibadeti Allah emretti diye yaparız. Allah'ımızın emridir diye yaparız. Yoksa ondan bir fayda gördük de efendim şöyle olalım, evliyâ olalım, kutup olalım diye değil. Biz Allah'a kulluğumuzu yaparız. Allah da bize ne lütfederse onau eder. Yoksa ibadetlerimizle zengin olalım, ibadet edelimde rahat olalım, ibadet edelimde efendim hasta olmayalım. Bunlar yanlış şeyler. Biz ibadeti yaparız, Allah ne yaparsa yapar. Allah'ın işine karışmayız biz.. Güzel bir şey hatırıma geldi. Vaktiyle evliyâlardan birisinin müritleri kemâle ermiş de bakmış ki levh-i mahfuz da üstadı olan şeyhi olan zat cehennemlikle yazılı. Ama bir türlü cesaret edipte hocasına,

üstadına, şeyhine bunu söyleyememiş. Günün birinde nasılsa demiş, ben böyle görüyorum acaba yanlış mı oluyor efendi filan demiş. Ben onu kırk seneden beri görüyorum demiş. Benim vazifem Allah'a kulluk, Allah'ın işine karışmam demiş. İster cennetine kor, ister de cehennemine kor.

Orası benim işim değil. Benim vazifem onun emrine itaattir. Ona kulluk etmektir vazifem. Binâenaleyh bizim vazifemiz Allah'a kulluk etmektir. Binâenaleyh bu bayram gününü, bugünkü bayram gününü bilip, elimizden gelen süruru en düşük derecede yapacağız. İskender Paşa'nın öldüğü anlaşılıyor yani. Allah rahmet eylesin. Bu camiye güzel yapmış da hiç olmazsa bir vakıfname yazaydı da diyeydi ki; benim bu bayram günlerimi de şenlikler yaptırmak için, şöyle şöyle hayırlar yapın deseydi iyi olurdu. Çünkü cemaatinden bunu yapacak bir babayiğit çıkmıyor, ne yapalım? Ne bir mevlüt okutan çıkar, ne bir şeker dağıtan çıkar, ne de beş kuruş veren çıkar. Bedavaya olunca herkes geliyor. Fakat yapmaya gelince herkes kaçıyor. Onun için İskender Paşa burada belki yapmıştı da bizim haberimiz yoktur ama tabi beş yüz seneden

fazla bize zaman geçmiş. Ne olduğunu bildiğimiz de yok. Allah yine ruhuna çok hayırlar ihsan etsin ki bu güzel mabedi bize bırakmış, için de bugün ibadetler, taatler ediyoruz.¹

c. Mevlid'in Kıymeti ve Mucizeler

Mevlid okunmaya başlanınca beş, on kardeş pabuçlarını aldı, çekildi. Tabi kimseye niçin gidiyorsun denmemeli. Serbestsin. Fakat Mevlid'in ne demek olduğunu, e Arapça olsaydı belki derdik ki, hadi anlamıyoruz da gidelim diyelim. Türkçe istiyorduk, güzelde Türkçe. Süleyman Çelebi maşallah, çok güzel yapmış, Allah razı olsun. Mevlid'in kıymetini de bilmek, Mevlid'i bilmediğimiz mi ki?

Okunan Mevlid'in de kıymetini bilmekten aciziz yani. Bir tane kısa bir misal söyleyeceğim. Türkmen beylerinden, Muzaffer Bey çok evvel. Bu zat, bu Mevlid günü geldiği vakitte, o zaman sarı lira devridir. Binlerle liralık ziyafet yapar, hayru hasenat yaparmış. Binlerce altınla yani. Dağıtıyor, fakir fukarayı

¹ Bu bölümde mevlid-i şerif okunuyor.

sevindiriyor, Mevlidler okutuyor, yemekler yediriyor, birçok şeyler yapıyor yani bu bey. Tane sarı altın verir ona. Bin tane sarı altın. Kaç lira eder? Bugün bin sarı altın. Altı yüz bin. Altı yüz bin, yedi yüz bin. Yarım milyon, bir milyon para veriyor adam. Mevlid'in... Mevlid tabi beş on şeyden ibaret değil. Mevlid'den ibaret ama bunu tertipleyip de böyle meydana koyabilmek bir hünerdir yani. Herkes bunu tertipleyemez. Söyleyemeyiz.

Ee, onun yaptığından dolayı o adama bir mükâfat olarkten bin tane lirayı çok görmüyor. Özür diliyor. Kusura bakma bu kardarcık sana bir ikramda bulundum ama daha da verimiz inşaallah diyerekten altın veriyor. Bizim mevlütanlarımız, mesela ekseriyetle hanımlar dinler mevlütleri, gelirler. İşte cemaatten 5-10 kişi de kalırsa kalır. Ötekiler herkes sivişir gider. Bu bir kere rahmet-i ilâhiye'nin nüzulüne sebep olan bir yer. Hiçbir şey olmasa da. Rahmet-i ilâhiye oraya iniyor, peygamberin ismi anılıyor. Salavât-ı şerifeler getiriliyor. Kur'an-ı Azimuşşanlar okunuyor.

Daha bundan ne isteriz başkasına?

Cennet gibi bir yer. Tertemiz bir yer. Kavga yok, gürültü yok, dedikodu yok, tehdit yok, bir şey yok. Güzelce bir tertemiz caminin içerisine manevi bir hava alacak insan. Bundan da korkup kaçınıyor.

Allah kusurlarımızı affeyesin.

Onun için Mevlit mübarek bir şeydir. Onu dinlemeye... Mevlitanlar bazıları aşırı gidiyorlar da mesela bu teganilerin de. Sen onlara bakma da, sen o huzur, Resûlullah'ın huzurundaymışın gibi salât u selâmla meşgul ol, o rahmeti ilâhiyeden istifadeye çalış. Yoksa onun sesini tenkit edip de şöyledir, böyledir, okuduydu, okuyamadıydı. Onlarla meşgul olmak abes şeylerdir. Huzurda dur sen, Resûlullah'ın huzurundaymış gibi salât u selâm getirmekle meşgul ol. Buradaki rahmeti ilâhiyeden müstefid olmaya çalışmak lazım.

Şimdi kısaltacağım da onun için bir de şunu söyleyeyim.

Musa *aleyhisselam*'ın zamanında, Musa *aleyhisselam*'ın zamanında Tevrat devri. Edepsiz bir herif varmış, affedersiniz tabi. Çok günah işlemiş. Yüz sene kadar yaşamış, hiçbir

hayrı yok. Hep kötülüklerle, fenalıklarla geçmiş ömrü. Ama bunu şey yapmayın yani. Kötüyü hamletmeyin. Ölmüş adam. Fakat o devrin insanları bunun şerrinden bıktıkları için atıvermişler bunu bir çöplüğe. Atıvermişler bir çöplüğe. Gömme bile yapmamışlar. Cenâb-ı Hak Musa *aleyhisselam*'a vahyediıyor. Bu adamı git bu çöplükten kaldır. Ona lazım gelen me-rasimi yap.

Ya Rabbi!

Bu adam ben-i İsrailce malum ve meşhur bir terbiyesiz adam. Bütün ömrü günahla geçmiştir. Bunun bundan dolayı bunlar mem-nun değiller. Bundan dolayı yaptılar. Sen on-ların haline bakma. Çünkü bu Tevrat'ın içeris-inde Peygamberimiz'in ismi var, sıfatları var. Bu onları gördükçe alıp öpüyor, başına gözüne sürüyor. Benim Habibime hürmet ve saygı gösteriyor. Ben benim Habibime saygı gösteren insanın çöplükte kalmasına razı ol-mam, affettim bunu diyor.

Elhamdülillah, biz ümmet-i Mu-hammed'deniz. Elhamdülillah. Ne büyük devlete mazharız ki o Peygamber-i Zîşan'ın

ümmeti olmuşuz. Buna da elhamdülillah elimizden geldiği kadar salât u selâmlar okuruz. Elimizden gelen hürmet ve saygı da göstermekten geri kalmayız. Allah cümlemizi affeylesin. Bu mübarek günler hürmetine.

Şimdi kardeşimle biraz... Sen de biraz Emine Hatun'dan oku bakalım da. Birazcık dinlenelim.

Bir hadise. Bursa'mıza Almanya'dan bir profesör geliyor. Bursa valisinden rica ediyor. Bana diyor, mevlid sahibi Süleyman-ı Çelibıye'ye beni götüreceksin, varıp ve bana burada mihmandarlık yapacak bir efendiyi göster, bizimle beraber gelsin. Bir komşumuz Hocaefendi vardı. Bu bizzat duyduğum şey. Vali Bey onu tensip etmiş demiş bu Alaman ile yarın onun mezarına git, lazım gelen, neyse yapacağı adamın yapısın. Sabahleyin gittim diyor, bir otel vardı, o otelde yatıyor. Demiş, beş dakika müsaade et. Gitti diyor odasına, resmi elbiseleri neden ibaretse, onları giyindi, bir lord gibi çıktı karşıma. Arabaya bindik o zaman, körük devri, gittik Çelebi'nin mezarının başına. Adam şöyle asker gibi bir şey çıktı, selam çıktı. Saatlerce böyle duruyor. Mezarın

başında ayakta, selamdan sonra ben yoruludum. Oturdum buraya, işte Yasin'imi okudum, Tebarek'imi okudum, Amme'mi okudum, okudum da okudum. Hâlâ herif böyle duruyor.

En nihayet demiş ki, yahu bunu bilir misin sen?

Bunu bilir misin?

Biliyoruz işte, Süleyman Çelebi'yi biliyoruz. Yok demiş, yok. Bu öyle bir adam ki demiş, bunun dediğini diyecek adam daha dünyaya gelmemiştir.

O kadar muhterem bir adamın yaptığı bir mevlüdü bugün biz dinlemekte bile kusur ediyoruz. Allah kusurumuzu affetsin. Yani onun tertip ettiği o güzel sözler, hakikaten bulunur şeyler değil. Hepimiz biliyoruz işte, söyleriz 5-10 laf ama, onun tertip ettiği güzel, bak 500 seneden beri müslümanlar arasında bir tane şair daha çıkıp da burası olmamış, burasını ben düzeltebilirim diyen yok. Diyen yok.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* dünyaya teşrif buyurdu. Malum, her annenin halini bilirsiniz. Lohusalık hali olur annelerde. Yirmi gün, otuz gün, ve nihayet kırk güne kadar onlar bu hali geçirirler. Cenâb-ı Peygamber'in dünyaya teşrifleriyle Annesine bu âdet arz olmamıştır. Kadınlık hâli gelmedi... Cenâb-ı Hakk'ın lütfuna bakın. Kızı, Hazret-i Fatıma da aynı şeydi. Zehra denilişinin sebebi, Fatimatüz Zehra denilişinin sebebi?

Hayız görmezdi. Kadın olsun da hayız görmesin var mı dünyada?

Hazret-i Fahri kâinatın kızı işte o. Allah şefaatine nâil etsin. Şimdi bir şey aklıma geldi. Cenâb-ı Peygamber'i rüyalarında görenler çok olur. Gelirler, söylerler. Bu şayan-i ihtihardır amma bir sakat tarafı var. Ebû Cehil de gördü Seyyid-i Kainatı. Ebû Cehil de görüyordu.

² Bu bölümde mevlid-i şerif okunuyor.

Görme para etmez. Görmeler temsildir, misalidir. Kulun hareketlerini beyan sadedinde bir misaldir o. Hakikati Resûlullah değildir. Şeytanla temessül edemez amma, Hazreti Âişe'nin, Hazreti Hatice'nin, Ebû Bekir Sıddık'ın vesair ashâb-ı kirâmın gördüğü şekilde peygamberi görmek kolay bir şey değildir.

Onun için demişler ki, her kim bin tane Kulhuvalah'ı okur da, Hazreti Hatice Kübra'nın ruhunu hediye ederse, bin İhlas'ı yine okur da, Hazreti Âişe validemizin ruhunu hediye ederse, Bin ihlası da okur da, Hz. Fatımatüz Zehra'nın ruhuna hediye eder de, sonra kendisi de bin defa istiğfar eder, derse ki Ya Rab!

Benim ruhumu o mübareklerin ruhlarıyla nasıl mülakat ettirdiysen, gösterdiysen, bana da öyle göster onu. Benim ruhumu da onun ruhuna ihsal eyle diye bir yalvarır da, bu yalvarma duanı kabul olur da, görürsün rüyada görürsün. Bu işte tam Resûlullah. Bu tam Resûlullah. Allah şefaatine cümlemize nâil etsin. Şimdi demek ki Resûlullah'ın kızı da hayız görmemiştir. Onun için şefaathlerine ummaya kast ederiz.

Allah cümlesinin şefaathlerine nâil etsin cümlemizi. Şu Mevlid sahibinin hakikaten sözlerine değer elimizde değil.

O nasıl okudun?

Cennet oldu bize. Ol cihan, ol cihana geldi. Cennet oldu diye bir tabir kullandı.

Şey, kaside mi?

Mevlüt. Mevlüt'teki. Olsun işbaharız.

Bu gece dünyayı ol cennet kılar.

Bu gece dünyayı ol cennet kılar. Bu gece eşyayı hak rahmet kılar. Yani bu kadar, bu tabirleri yani dile getirmek, hakikaten de kitaptan alınmıştır ama Türkçe'de dile getirmek hünerdir o ayrıca. Çok güzel dile getirmiştir. Ama biz can kulağıyla dinleyemiyoruz, can kulağıyla da onu işleyemiyoruz içimize. Allah affetsin. O Peygamber ahir zaman dünyaya geldi. Dünyaya geldiği vakitte, annesi tertemiz. O da secde-i Rahman'a kapanmış, Cenâb-ı Hakk'a tadarru niyazda. Hikayesi uzun. Dün yaşı oldu kırk, peygamberlik geldi kendisine. Vücudu saadetlerine, bir

tane sinek konmamıştır. Vücudu saadetlerine, Arabistan sinek dolu. Sinek kaynağı yani orası. Hacılar bilir. Şimdi kalmamıştır başka. Ama o devirlerde sinek çok bol. O bollukdayken bir sinek de üzerine konup da Resûlullah'ı rahatsız etmiştir.

Allah'ım, onun kadrini kıymetini bilmek nasip etsin cümlemize. Çok güzel bir şey söyledi son şeysinde. Müslümanlık dil ile olmaz, hâl ile olur müslümanlık. Hâlen müslüman olmak lazım. Lâ ilâhe illallâh demesi kolay. Hepimiz diyoruz şimdi günde kaç defa dersin de. Allah ne kadar dersin de. Ama halen müslümanlığı göstermiyorsan ne yapalım?

Halen müslümanlıktan uzak durursan ne yapalım?

Halen müslümanlıktan uzak durursan ne yapalım?

Onun için kâl ile değil o. Hâl ile dir. Hâlin, tavrın müslüman olduğunu ispat etsin etrafına. Haram yemez. Günahtan kaçır. Kimsenin iffetine, ırzına, namusuna tecavüz etmez. Herkes elinden geldiği yardım yapar. Şunu

yapar, bunu yapar. İşte müslümanlık böyle olur. Yoksa onun malına göz dik. Berikinin canına göz dik. Berikinin de ırzının arkasını bırakma.

Canına ne o?

Ben bu kadar Allah diyorum, bu kadar da lâ ilâhe illallâh diyorum. Senin olsun onlar. Allah'ın onlara ihtiyacı yok. Halen insan müslümanlığını göstermedi. Allah'ın yasaklarından kaçmak ve korkmak lazım. Allah'ın yasaklarından kaçamıyorsa ve korkamıyorsa o çok zayıf bir insan demektir.

Onun için lokmaların helal olmasına çok dikkat etmek lazım.

Ne olacak?

Haramdan kazanırlar paralar nereye yarar?

Ne işe yarar?

Hiçbir işe yaramaz. Ama dünyada üç beş gün saltanat sürersin başka. Başka. Ama arkası cehennemdir.

Allah cümlemizi affetsin. Tenvîkat-ı samedâniyesine mazhar etsin.

Onun için müslümanlık iki şeyden teşekkül eder. Biri emrine imtisal, biri ise yasağından kaçmak. Emrine imtisal etmek, işte çok kolay, namazı kılıyoruz. Ama yasaklarından içtinap, yasaklarından kaçmak, asıl mühim işte orada. İçki yasak, kumar yasak, zina yasak, hırsızlık yasak, gıybet yasak, şu yasak bu yasak, işte bir sürü insan var. Halbuki gıybet şeyimizde adeta mübah gibi. Bir kardeşimizi beğenmedik miydi, onun yerin dibine batırıncaya kadar uğraşırız biz.

Nasıl müslümanlık bu?

Nasıldır?

Allah'ın Kur'an'ında bizim müslüman olduğumuzu, müslüman olduk, kardeş olduğumuzu beyan ediyor.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

Inneme'l-mü'minûne ihvetun (Hucurât Suresi 10. Ayet) dediği halde, biz kardeşlerimizin yerin altına kadar batıracak

ziynete düşürüyoruz kendimizi Allah muhafaza.

Canım, hatasız insan olur mu?

Diyorlar ki şu yalan söyledi, berikide sözünde durmadı, berikinin de bu hatası var. Hatasız olur mu ya. Bu hatalarla insanlar birbirinden ayrılır mı?

Birbirini tenkit eder mi?

Sen de kim bilir bunun kaç misli fazlası var?

Bunları hiç görmüyorsun. Karşındakini tenkit etmek için ufacık bir sineğin, efendim, pisliliği bahane ederekten büyütüyorsun da büyütüyorsun.

Sen bakma, alnını secdeye koyuyor mu?

Allah da diyor mu?

İşte bırak bu hataları da Allah'a. Onu gıybet etme artık. Kendin elinden geliyorsa ıslahına çalış, yalvar Ya Rabbi bunu da bu kötü huylardan, hallerden kurtar de. Vazifen o. Nasıl istersen dilinle söyle, istersen Allah'a yalvararak. Allah kusurlarınızı affetsin de sevdiği

ve razı olduğu kullarının arasına kabul etsin bizi. A Şimdi dedim ki Resûlullah'ın rüyada görmek hüner değıl. Hüner Resûlullah'ın izine uymak, ona tabi olup onun yolundan gitmektir. Sen onun yolundan git, ister gör, ister görme. Müslüman ol, Allah senden razı olursa nerede ölürsen öl. Allah senden razı olsun da nerede ölürsen öl.

Mekke'de ölmek, Medine'de ölmek iyi ama Allah senden razı değılse Ebû Cehil de orada.

Firavunlar da orada, ne diyeceksin?

Allah senden razı olsun da isterse denizde, ister karada, ister havada, nerede ölürsen öl. Ama Allah senden razı olsun. Allah senden razı olması için Allah'ın razı olacağı kul olmak lazım.

d. Aile İlişkileri ve Salavat-ı Şerife'nin Önemi

Emrini tutup da yasağından kaçamıyorsan olmaz. Onun için erkeklerin kadınlarla olan münasebetinde son derece dikkatli olmak lazım. Çünkü o da yasak. Erkeğin de hanımını gözetlemesi o da yasak. Ben gidiyorum işe, sen

bak işte çarşıdan ne alacaksan al, pazardan ne alacaksan al şu paralarıda, işte evin idaresini getir. Bu erkeklığe yakışmaz. Erkek hizmetleri kendisi yapamıyorsa git oğlum çarşıdan şunları al, götür eve teslim et de. Yoksa hanımın çarşıya, pazara hanımı şey haline sokmaz yani. Sokaklarda giden çalışan hanımların haline benzetmez. Hanım hanımdır. Hanım kendisi için nadide bir şeydir yani. Onu öyle sokak malı yapmak erkeğe yakışmaz. Ama bugünün erkeği bunların hepsini hoş görüyor.

Ne yapalım?

Allah kusurlarınızı affetsin.³

el-hamdü lillâhi hakka hamdihî, ve's-salâtü ve's-selâmü alâ hayri halkihî muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn.

Ya Rabbi!

³ Bu bölümde Kur'an-ı Kerim okunuyor.

Kızgın havalarda, güneşin altında gezerken, üzerine bulut gezdirdiğin o Peygamber'in hürmetine. Âmin.

Kayalara bastığı vakitte ona ayağı iz yapar da, kumda iken ayağı iz yapmayan Peygamber'in hürmetine. Âmin.

Sevgili Habibi'nin hürmetine. Bizi ona ümet ettiğinden dolayı sana teşekkürler ederiz ya Rabbi.

Bizi afv u mağfiret eyle.

Va'fü annâ yâ kerîm... Va'fü annâ yâ rahîm... Va'ğfir lenâ zünûbenâ bi-fadlike ve cûdike ve keremike yâ ekreme'l-ekremîn ve yâ erhame'r-râhimîn... Allâhümme zeyyinnâ bi-zîneti kur'âni'l-azîm... Ve ekrimnâ bi-kerâmeti kur'âni'l-azîm... Ve edhilne'l-cennete bi-şefâati'l-kur'âni'l-azîm...

O Peygamber-i zîşan. Mekkeliler ona rahat vermediler. Mekke'den ayrılmak istedi. Hicret yaptı. Onu o mağarada sakladın, düşmanlarına göstermedin Ya Rabbi. Onun hürmetine...

Yoldayken onu bir Sürâka isminde birisi yakaladı. Cenâb-ı Peygambere Cebrail *aleyhisselam* geldi.

“Ya Resûlallah, toprak emrinde” dedi. Ya Rab! Bu gelen düşmanı toprağından zapt etti. Ayaklarına kadar gömüldü, yürüyemez oldu. Bu Sürâka dedi ki:

“Ya Resûlallah, sana iman edeceğim. Beni kurtar buradan.” Ee, Ya Rabbi kurtar. Kurtarırsan o yine hıyanetliğinin kasteti. Ya Rabbi yuttur yerine bunu. Gömüldüğü yarı beline kadar toprağın içine. Aman Ya Resûlallah. Tövbeler tövbesi. Artık sana iman edeceğim. Kurtar beni. Cenâb-ı Peygamber dua etti kurtuldu. Geldi iman etti. Çünkü ona yüz tane deve, yüz tane at, yüz tane şunu bunu vaad etmişlerdi ki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in 49:08 vücut-u şeriflerine zarar etsin. Allah hamisi, Allah hafızı.

Daha kim ne diyebilir buna?

Onu her şeyden korudu. Elhamdülillah bize o güzel dinini teslim etti, bıraktı. Allahu Teâlâ bize de gayretler versin, himmetler ih-san buyursun da onun dinini ölünceye kadar

çocuklarımıza da miras bırakarakta muhafaza etmek nasib-i müyesser eylesin.

لَا تَزُولُ قَدَمَا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ خَمْسٍ:

Bugün, akşamın kandil olmak ihtimali var. Kandil gecesi olma ihtimali var. Bizim takvimlerimizde yarın akşam gösteriyorsa da, ihtiyata riayet ederekten, bu akşam da kandil bilerek yapılması lazım gelen salat u selamlarımızı, tesbihlerimizi yapmaktan geri kalmayız inşaallah. Onun için, bugün pazar olmak münasebetiyle boş bulunuyoruz da, toplandık yarın pazartesi, böyle topluluk bulunmaz tabi.

Onun için kandil hakkında kısacık size bir şey söyleyeyim. Kandil, Peygamberimizin dünyaya teşrif buyurdıkları malumalleri şimdi. Bugün o kadar mukaddes, o kadar mübarek, o kadar muhteşem bir gündür ki emsali yok. Bizim iki bayramımız vardır. Biri Ramazan, bir de kurban bayramıdır. Bunlar her sene tekerrür eder. Fakat bu bayram hepsinin üstündedir. Ne Ramazan bayramına benzer, ne kurban bayramına benzer. En büyük bayram müslümanların, Peygamberimiz *sallallahu*

aleyhi ve sellem dünyayı teşrif edip bizi küfürden kurtardığı gündür. Eğer Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* gelmeseydi, Allah muhafaza etsin, biz de bugünkü o dinsizliğin arasına katılanlardan bir güruh olurduk. Gavurluk deyip de geçmeyin. Gavurluk o kadar fena bir şey ki, o kadar fena bir şey ki, her şeyden fena yani. Gavurluk ne kadar fenalık varsa her fenalıktan daha fenalık gavurluk.

Estâizubillah:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

İnne'llezîne keferû ve mâtû vehüm küffârun ülâike aleyhim la'netu'llâhi ve'l-melâiketi ve'n-nâsi ecme'in. (Bakara Suresi 161. Ayet)

Bir insan gavur olarak ölürde, ona Allah'ın *celle ve âlâ* meleklerinin, bütün insanların laneti onun üzerine olsun diyen Allahtır. Eğer gavurlukta zerre kadar fayda olsa hiç Allah bu laneti yapar mı?

Gavurluk ne kadar fena bir şey ki, Allah nasıl bir lanet yapıyor?

İnne-lleżîne keferû vemâtû vehum kuffârun ulâ-ike ‘aleyhim la’netu(A)llâhi velmelâ-iketi ve-nnâsi ecme’în.

Allah bize imanın kıymetini bilen kullarından etsin bizi. Elhamdülillah imanı nasip etti de. Onun kıymetini bilerekten imanla ahirete göçmek nasip etsin.

Diğer bir âyette:

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

İnna’llâhe le’ane’l-kâfirîne ve e’adde lehüm se’îrâ. (Ahzâb Suresi 64. Ayet)

Se’îrâ, cehennemin adı, bir bölüğü. Onlar için Allah hem lanet diyor. *İnne-lleżîne keferû İnna(A)llâhe le’ane-lkâfirîne.* Allah kâfirlere lanet etti.

Ne demek bu yani?

Allahu Teâlâ'nın laneti o kâfirlere olduğu halde, kâfiri beğenmek, kâfire paye vermek,

kâfire kıymet vermek ne kadar yanlış bir hareket olur. Gavurları demek henüz daha anlamış değiliz. Onların... Geçen bir vakit buraya bir vaiz geldi.

Bilmem hatırlar mısınız?

Şey efendi, mütefennin, yani fenleri bilen bir efendi anlaşılan ki, birçok şeyler söylerken dedi ki, at koşar, merkep de koşar. İnsan onlarla yarışmaya kalkarsa, at onu geçer. Atın onu geçmesiyle onun bir kemâl sahibi olması mı lazım gelir?

Kuş uçar, insanı geçer. Kuş, kuş olmaktan çıkmaz. Yine kuştur, kuştur. Köpek, köpektir. Hayvan, hayvandır. İnsan bambaşka bir şey. Kâfir bu kadar sanatın sahibi, hüneri olmakla arıyı geçememiştir daha. Arıya yetişememiştir. Arı da bak ne güzel bal yapıyor bize. O çiçeklerden neler alıp getirip de bu karanlık evin içerisinde ne güzel bir petek yapıp da bize yediriyor o tatlılarını. E onun payesine henüz bugün insan yetişebilmiştir değildir yani. E arıdan yetişse bile, arı şimdi insanı geçmiş mi olması lazım? Arı, arıdır gene işte. Allah ona o yolda bir şey vermiş, hüner vermiş, yapıyor bize balını. Gavur da bugün bir sanat, bir bilgi

vermiş. O da bugün dünyada gavurluğunu yüceltiyor, lüzumu var yeryüzünde onun. Yaratmıştır. Bize faydası var. Uçaklar yapacak, şunu yapacak, bunu yapacak. Biz de onlardan faydalanacağız. Ama yine gavurdur, gavurluktan çıkmaz ha. Tayyare yapmasıyla, top yapmasıyla, füze yapmasıyla, ay'a gitmesiyle, bilmem nereye gitmesiyle gavurluktan çıkmış bir paye kazanmış değildir. Yine o gavurluğun tahakümündedir.

Estâizubillah. Bugün Hafız Efendimiz geldi. Öğle namazında bir aşır okudu. Aşır çok güzel.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا
كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا
لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ

İnne'llezîne keferû bi-âyâtinâ sevfe nuslîhim nâran. (Nisâ Suresi 56. Ayet)

Nâr, işte cehennem?

Sevfe. Yakında onlar o gavurlukların cezasını cehenneme girdikleri gün

öğrenecekler. Bu dünyada zevk veriliyor sefalarla inşallah. Kendilerine kıymet verirler, paye verirler, işte biziz derler, paralar bizde, kuvvet bizde derler, ne derler de derler.

Fakat yine gavurluklarıyla, *İnne-lleżîne keferû bi-âyetinâ sevfe nuslîhim nâran*. Yakında onlar o cehenneme ithal olurlar. İthal olur da ne olur?

Küllemâ nadicet cülûdühüm beddelnâhum cülûden ğayrahâ. (Nisâ Suresi 56. Ayet)

O yanarlar. Yanınca bitmez. Odunu korsun yanar kül olur gider. Bu öyle değil. İnsanın yanması. Yanmakla bitmiyor insan. Kullemâ nadicet culûduhum beddelnâhum culûden ğayrahâ. Beddelnâhum culûden ğayrahâ. O yanar. Tekrar bir vücut Cenâb-ı Hakk ona giydirir.

Niçin?

Li-yezûku'l-azâb. (Nisâ Suresi 56. Ayet)
Bu gavurların azâbını tatsın için. *Fîhâ*. Ne kadar çekecekse çekecek cehennemde. Hâlidîne fîhâ ebedâ, ebedâsı da var.

Bazen diyorlar ki, müminlere cennette *halidîne fîhâ ebedâ* diyor da Cenâb-ı Hak, gavura demiyor diyorlar. Halbuki gavura da diyor ki:

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

İnna'llâhe le'ane'l-kâfirîne ve e'adde lehüm se'îrân hâlidîne fîhâ ebedâ. (Ahzâb Suresi 64-65. Ayet)

Onun için Allah, bizi bu gavurluktan kurtaran o Peygambere biz ne kadar dua etsek, ne kadar salât u selâm getirsek, ne kadar efendim yapılmak lazım olan şeyler varsa yap-sak, yani başımızın üzerinde, hani mevlidde ayağa kalkıyoruz da, ayağa kalkmayanlara bazıları itiraz etmiş, itaattir demiş. Buna diyor ki, bu diyene, elimden gelse başımın üzerine dikilirim diyor. Elimden gelse başımın üzerine dikilirim o Resûlullah'ın karşısında. Ne büyük nimet bize elhamdülillah. Sen bakma ki biz günahkâruz, kusurluyuz, kabahatliyiz ama ehli imanınız.

Değil mi?

Kusurumuz var, günahımız var. Allah adı büyük, rahmeti de çok. Kusurlarımızı da itiraf ediyoruz, afımızı da istiyoruz her zaman için. Binâenaleyh kusurlu olmamızla, günahkâr olmamızla imandan çıkmayız ki, ama imanın aşağı mertebesindeymişiz.

Yahut orta mertebesindeyiz. Nerede olursak olarız. Ama iman içindeyiz el-hamdülillah. Bu iman içinde olduğumuzdan dolayı yerimiz inşaallah Allah'ın rızası ve cennetidir. Allah cümlemizi affetsin de o Peygamber'i ahir zamana hiç olmazsa her müslüman'ın vazifesidir ki her gün yüzden aşağı kalmamak şartıyla onu salavât-ı şerîfe okumalı. Salavât-ı şerîfe on iki bin tane kadar yazılı salât yazılır. Herbiri kendisine göre bir salât ü selâm Cenâb-ı Peygamber'e tazimini bildiren biridir. Dua yapmış.

Fakat diyor ki kitapta. Mesela Delâilü'l-Hayrât var, Edille-i Hayrât var, buna benzer birçok kitaplar var. Birçok salavât-ı şerîfleri toplamışlardır. Bu toplanan salavât-ı şerîfleri böyle sırayla okuyup da gitmektense bir salavât-ı şerîfi tekrar okumak daha efdaldir diyor. Bir salavât-ı şerîfeyi çek, o salavât-ı

şerîfeyi tekrar oku. Yüz tane salât okuyacağına ayrı ayrı, bir salavâtı yüz defa oku. En iyisi namazda okuduğumuz Allahümme salli ile Allahümme bariktir. Bunları tekrar edersek, yüz defa okursak çok büyük mükâfata nâil oluruz. Tekrarda fedail fazla. Şimdi.

Yağmur bir kere yağsa olmuyor. Tekrar yağdıkça, taneler tekrar tekrar düştükçe o nispette bereket oluyor. Tane tane düşen o tanecikler, bakıyorsun ki o taşları bile deliyor. Damlarımızın altındaki taşlarda görürsünüz çukurluklar. O teker teker düşen damlalardan olmuştur. O damlalar işte gönüllere Allah, Allah, Allah dedikçe, salavât-ı şerîfeler getirince, gönüllerimiz de öyle Allah'ın rahmetine karşı açılır elhamdülillah.

Allah kusurlarımızı affetsin.... Tevfîkat-ı samedâniyesine mazhar etsin... O güzel peygamberinin kadri kıymetini bilmek, cümlemize de nasib-i müyesser eylesin...

Mehmet Zahid KOTKU
İskenderpaşa Camii / İstanbul

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

